

almindelige Valgrets Ting at værne dette. Og naar saa den højtærede Justitsminister videre sagde, at hvis han havde haft Udtryk af, at dette, at man havde undladt at appellere med den Motivering, var noget, som Pressen i videre Grad havde beskæftiget sig med, var det en anden Sag, saa vil jeg dertil sige, at jeg ved jo ikke, hvormange Blade den højtærede Minister læser; men jeg kunde dog tænke, at han imellem saa „Lolland-Falsters Folketidende“, der er Ministerens særlige Organ. „Lolland-Falsters Folketidende“ er et af de Blade, der allerskarpest er gaaet imod denne Motivering, og paa ganske samme Maade har der indenfor de forskellige Partier og i de forskelligste Dele af Landet været Utilfredshed med, at Undladelsen af Appel blev motiveret paa den Maade, der, som jeg har sagt, var krænkende for alle vigtige Faktorer i denne Sag. Jeg for mit Vedkommende maa derfor fastholde, at den Dagsorden, jeg har stillet Forslag til, giver Udtryk for, hvad Tinget her bør udtale, og jeg kan jo ogsaa kun være tilfreds med, at den højtærede Justitsminister i og for sig var glad for den, men Justitsministeren maa ikke forlange, at Dagsordenen, fordi *han* er af den Anskuelse, at Formen ikke er saa god, som den kunde være, af den Grund skulde laves om.

Holstein: Da jeg forleden sad paa min Plads her i Tinget og kastede forskellige intetsigende Breve og Papirer i Papirkurven, kom jeg af en Fejltagelse ogsaa til at kaste Dagens Sensation, nemlig den konservative Forespørgsel, i samme Kurv. Jeg var derfor ude af Stand til at besvare det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Spørgsmaal, hvad jeg mente om hans Forespørgsel. Men da jeg hørte, at der fra konservativ Side var sket noget saa usædvanligt, noget saa paaafaldende, noget tilsyneladende saa aggressivt overfor Regeringen som Stillelsen af en Forespørgsel, skyndte jeg mig at redressere min Uagtsomhed, og da jeg havde læst Forespørgselen, sagde jeg til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg kunde anerkende Berettigelsen af en saadan Forespørgsel, og at jeg kunde tiltræde den, saadan som den var formuleret. Det faldt mig imidlertid ikke ind, at naar de Konservative endelig bestemte sig til et saadant Skridt overfor Venstres højtærede Regering, skulde det kun dreje sig om en Formalitet, at saa skulde der ikke være Tale om et reelt Forhold. At Forespørgselen kun skulde være af formel Natur, havde jeg ingen som helst Grund til at antage af mange for-

skellige Aarsager, bl. a. den, at det er Tinget i frisk Minde, som det er mig i frisk Minde, at der fra konservativ Side i afvigte Februar Maaned blev foreslaaet og vedtaget en Dagsorden, en meget værdigt og betænksomt formuleret Dagsorden, som indtrængende advarede imod at spille dette høje Tings Tid med intetsigende Interpellationer og Dagsordener, men at man i Stedet for skulde holde sig til en saglig, realpolitisk Drøftelse. Det var een Grund til at tro, at der maatte være Alvor i Tingene, naaret saadant Skridt undtagelsesvis blev foretaget. Men endvidere havde jeg i den konservative Dagspresse, i de Blade, som udsendes af den konservative Presse-Ring, som ledes direkte af Partiet her paa Rigsdagen, set det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i en Serie af stort og bredt anlagte Artikler med højt Sigte redegøre for Storkapitalens Indflydelse i dansk Politik; og i Belysning af disse Artikler faldt det mig ikke ind andet end, at en Interpellation af den Beskaffenhed, her er Tale om, maatte sigte videre end paa det formelle, med andre Ord, jeg opfattede denne Forespørgsel saaledes, som jeg tror, at de fleste i Offentligheden har opfattet den, saaledes, som det har faaet Udtryk i Socialdemokratiets Dagsorden i Dag. Jeg mener med andre Ord, at Socialdemokratiets Dagsorden simpelt hen er den logiske Uddybning, den naturlige Konsekvens af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forespørgsel, saaledes som den maatte forstaaes og er blevet forstaaet af Menigmand, af den almindelige Vælger, hvis Sag det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er saa ivrig til at kæmpe for rundt om i Landet.

I denne Artikelserie „Storkapitalen i dansk Politik“ fremsætter det ærede Medlem blandt andet følgende meget sigende og efter min Mening ikke uberettigede Udtalelse: „Den fine psykologiske Vurderer af dette Tidsafsnit (Glückstadt-Svindelen) maa, om han vil have fast Grund under Fødderne, begynde med at undersøge, hvor meget af alt, hvad der skete i disse underlige Aar, der skyldes den enkelte lille Ting, at Glückstadt var Nr. 2 og H. N. Andersen Nr. 1.“ Maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvor den fine psykologiske Vurderer, som han jo har vist, han er, har mere Grund til at opkaste dette Spørgsmaal, end netop naar det drejer sig om at faa fuld Redegørelse for Spørgsmaalet Transatlantisk Kompagni, den transatlantiske Svindel, og det indbyrdes Forhold mellem Glückstadt, Andersen og Direktørerne Erik Plum og Harald Plum, Repræsen-